

Anioł z Rogalinka

W środę 7 czerwca 2023 roku, w sanktuarium Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Rogalinku, rodzina oraz tłumy przyjaciół, znajomych i przedstawicieli lokalnych władz pożegnały Dorotę Domagałą, która po ciężkiej chorobie zmarła 2 czerwca. Tydzień wcześniej, 26 maja, podczas uroczystej Sesji Rady Miejskiej w Mosinie, otrzymała Medal Rzeczypospolitej Mościńskiej – najwyższe lokalne wyróżnienie dla wybitnie zasłużonych osób. Była już wtedy w szpitalu, dlatego medal odebrała w jej imieniu córka Katarzyna.

Wniosek o to szczególne odznaczenie dla niej został podpisany przez przedstawicieli wielu organizacji i instytucji związanych z Rogalinkiem. Wszystkie te osoby poparły ten wniosek bez wahania. Jak wspomniałam w laudacji (kopia poniżej), Dorota Domagała była nieprzeciętnym człowiekiem. Patrzyła na rzeczywistość w szerszej perspektywie, dbając o potrzeby każdego bliźniego – całej lokalnej społeczności, a nie tylko swoich bliskich. Medal przyznano jej głównie jako organizatorce życia społecznego i kulturalnego w Rogalinku, gdyż przez 12 lat była wyjątkowo aktywnym i wszechstronnym sołtysiem. Dla przykładu, dzięki jej inicjatywie Rogalinek był pierwszą telefoniczną wsią w Wielkopolsce. Za swoje ogromne zaangażowanie zdobyła tytuł „Sołtysa Roku” w ogólnopolskim konkursie w 2017 roku. Pełniła również różne inne funkcje, np. pedagoga, dyrektora szkoły podstawowej, radnej gminy Mosina, skarbniczki Towarzystwa Przyjaciół Dębów Rogalińskich (TPDR) i wieloletniej przewodniczącej Koła Gospodyń Wiejskich. Przede wszystkim jednak była kochającą żoną, troskliwą matką czworga dzieci, życzliwą sąsiadką, współpracowniczką i po prostu dobrym człowiekiem, powszechnie lubianym i cenionym.

Podczas uroczystości pogrzebowych kilka osób podzieliło się swoimi wspomnieniami. Proboszcz, ks. Eugeniusz Kiszka, podczas Mszy Świętej mówił m.in. o jej zaangażowaniu w życie parafii i wsparcie finansowe remontu ich zabytkowego, drewnianego kościoła. Sołtys Rogalinka, Paweł Ożański (jej następca) powiedział, że chętnie dzieliła się z nim swoim doświadczeniem, ale nigdy nie narzucała swojego zdania oraz podkreślił, że była wspaniałą wychowawczynią. Dyrektorka szkoły w Rogalinku, Monika Szufnarowska, zauważyła, że Dorota zawsze wzbudzała szacunek, a swoich uczniów potrafiła zarazić zamiłowaniem do matematyki. Z kolei przedstawiciel Rady Powiatu, Piotr Zalewski, z wielkim wzruszeniem wspominał o bardzo dobrej, owocnej współpracy z nią.

Już po pogrzebie, mosińska poetka Joanna Olejniczak zwróciła uwagę, że Dorota była wytrwała, walcząc z

różnymi przeciwnościami, a na co dzień niezwykle serdeczna, z wielką starannością przygotowując np. różne uroczystości i traktując innych tak, jakby byli członkami jej rodziny. Joanna odniosła do niej słowa swojego wiersza pt. „Czas”, dedykowanego wszystkim, których Bóg postawił na jej drodze: „jest taki czas, za który uśmiech ani dziękuję nie wystarczy, jest taki czas, za który PAN I STWÓRCA WYNAGRODZI”. Zacytuję też słowa Danuty Helak, która jest prezesem TPDR i Pracowni Artystycznej: „była współzałożycielką i członkinią zarządu Towarzystwa Przyjaciół Dębów Rogalińskich [...] przez ponad trzydzieści lat wspierała Lucynę Smok w tworzeniu TPDR oraz przyległej do niego Pracowni Artystycznej. Dzięki temu dziełu czyniły wiele dobra, promowały piękno rogańskiego i rogańskiego krajobrazu oraz odkrywały nieprzeciętne talenty, m.in. zmarłą niedawno artystkę Sylwię Taciak. [...] Dziękujemy, że byłeś z nami. Odszedł od nas kolejny ANIOŁ.”

Ufam, że ten Anioł nadal o nas pamięta i nas wspiera, a my także nie zapomnimy. Pozostanie w naszych sercach.

Tekst i zdjęcia: Sylwia Ufnalska

Laudacja na cześć Doroty Domagały wygłoszona podczas uroczystej sesji Rady Miejskiej w Mosinie 26 maja br.

Szanowni Państwo,

pierwszy raz w życiu wygłaszam laudację, więc proszę o wyrozumiałość. Na początek przeczytam wniosek o przyznanie Medalu Rzeczypospolitej Mosińskiej, a potem dodam swój krótki komentarz. Chciałabym podkreślić, że wniosek został podpisany przez przedstawicieli wielu organizacji i instytucji związanych z Rogaliniem. Wszystkie te osoby były pełne uznania dla zasług Doroty Domagały i nie miały wątpliwości, że powinna otrzymać to odznaczenie.

Dorota Domagała, pochodząca z Rogalina, a od ślubu w 1973 r. mieszkająca w Rogalniku, zasługuje na najwyższe wyróżnienie i uhonorowanie za utożsamianie, umiłowanie, a także rozstawianie Ziemi Mosińskiej, m.in. poprzez aktywny udział w wielu inicjatywach i konkursach, zrelacjonowanych w prasie i telewizji.

Przez 25 lat (1975–2000) pracowała jako nauczycielka matematyki w szkole podstawowej w Rogalniku. Już w 1995 r. za swoją pracę pedagogiczną i społeczną otrzymała Srebrny Krzyż Zasługi. W latach 1996–1999 była jej dyrektorką i przygotowała uczniów do m.in. uczestnictwa w obchodach 750-lecia Rogalinka i 15-lecia nadania tej szkole imienia Adama Wodziczki (wybitnego przyrodnika), a także zorganizowała zjazd nauczycieli uczących w szkole w Rogalniku w minionych latach.

Od 1995 r. jest przewodniczącą Koła Gospodyń Wiejskich w Rogalniku, które aktywnie współpracuje z Kołem Emerytów, Rencistów i Inwalidów, szkołą podstawową, przedszkolem, Radą Sołecką, Radą Parafialną i Kołem Wędkarskim. Skupia się na integrowaniu lokalnej społeczności i szerzeniu kultury wśród mieszkańców, poprzez organizowanie wyjazdów (do kina, teatru, operetki, zabytkowych miejscowości, nad morze itp.) oraz regularne spotkania w świetlicy wiejskiej przy kawie i domowym cieście. Na spotkania te zapraszani są ciekawi ludzie lub wspólnie przygotowywane są np. zdrowe posiłki, stroiki świąteczne, tradycyjne pisanki oraz uroczystości, np. Dzień Babci i Dziadka, Dzień Dziecka, Powitanie Lata, Dożynki, Pieczona Pyra i Mikołajki. [Dzięki tym wspólnym działaniom, społeczność tej wsi jest wyjątkowo dobrze zintegrowana.]

Jako sołtys Rogalinka w latach 2007–2019 dbała również o codzienne potrzeby mieszkańców: utwardzenie ulic, odnowienie świetlicy wiejskiej, stworzenie klubu malucha, nowego boiska przy szkole dla młodzieży i siłowni dla starszych osób, telefonizacja, kanalizacja, gazyfikacja. Zachęcała lokalną społeczność m.in. do dbania o środowisko, poprzez dołączenie do akcji Sprzątanie Świata oraz zainicjowanej przez „Głos Wielkopolski” akcji zbiórki makulatury w zamian za sadzonki drzew w 2009 r.

Przygotowując całe sołectwo do obchodów 770-lecia Rogalinka w 2017 r., razem z Pauliną Olszową i Mają Sobańską napisała projekt, który zajął VII miejsce (wśród ponad 100 projektów) w I edycji wielkopolskiego konkursu „Jeden dzień w sołectwie – przyroda, kultura i tradycja”. Projekt ten zakładał wykorzystanie podczas jednodniowych wycieczek i rajdów licznych atrakcji i walorów turystycznych Rogalinka (m.in. drewniany, zabytkowy kościół pw. Św. Michała Archanioła i Matki Bożej Wspomożenia Wiernych, Stara Introligatornia, Pracownia Artystyczna, Przystań Jana Pawła II, malownicze Łęgi Rogalinkowskie z sędziwymi dębami).

Za swoje ogromne zaangażowanie została laureatką 15. edycji konkursu „Sołtys Roku” (jako jedyna z Wielkopolski). Na uroczystości z tej okazji w Warszawie, która odbyła się w Senacie 19 czerwca 2017 r., otrzymała m.in. list gratulacyjny od Prezydenta RP, Andrzeja Dudy. Starosta poznański Jan Grabkowski

podkreślił wtedy „jesteśmy dumni, że w powiecie poznańskim mamy takich liderów, którzy zdobywają ogólnopolskie wyróżnienia, reprezentując nie tylko powiat, ale całą Wielkopolskę [...] wyróżnienie jest nie tylko wyrazem uznania dla pracy na rzecz wsi, ale świadectwem olbrzymiego zaufania, jakim mieszkańcy obdarzyli swojego gospodarza”.

Dodatkowo, w plebiscycie „Mistrzowie Agro” zdobyła I miejsce w kategorii „Gospodyni Roku” powiatu poznańskiego w latach 2017 i 2019, zaś prowadzone przez nią Koło Gospodyń Wiejskich z Rogalinka trafiło na pierwszą lokatę w tej kategorii na etapie powiatowym w 2017 r.

W latach 1988–1991 oraz 2002–2006 była radną Rady Miejskiej w Mosinie, a w 2005 r. uczestniczyła w pracach nad Planem Rozwoju Miejscowości Rogalinek.

W 2019 r., po przypadkowym odnalezieniu pamiątek z czasów zaboru pruskiego na strychu szkoły w Rogalinku, podkreślała, że trzeba zadbać o ich zabezpieczenie i odpowiednie wyeksponowanie. [Zajęła się tym oczywiście pani Dyrektor.]

Dorota Domagała angażuje się również w działalność Towarzystwa Przyjaciół Dębów Rogalińskich, pełniąc funkcję skarbnika. Pod patronatem Towarzystwa działa w Rogalinku Pracownia Artystyczna, znana w całej gminie i poza nią. Jeden z dębów posadzonych w 2009 r. – przy Pracowni przez Dorotę Domagałę i śp. Lucynę Smok – po śmierci tej zasłużonej malarki został nazwany Dębem Lucyny i oznaczony pamiątkową tabliczką podczas uroczystości nadania Pracowni Artystycznej imienia Lucyny Smok w 2022 r.

Dziękując za dowody uznania z różnych stron, Dorota Domagała podkreślała jednak zawsze, że to nie tylko jej zasługa, ale lokalnej społeczności. Mówiła „soltys tyle może, ile mu wieś pomoże”. Tych, którzy nie zawsze z optymizmem i entuzjazmem podchodzili do jej działań, będąc niekiedy w opozycji, zapraszała do współpracy, często z dobrym skutkiem, starając się „aby każdy mógł dać naszej wsi to, co ma najlepszego”.

Na tym kończy się wniosek, ale dodam jeszcze krótki komentarz. Jestem pełna podziwu dla Doroty z wielu powodów, ale szczególnie cenię ją za ogromną życzliwość, otwartość i odwagę, by podejmować nowe wyzwania, a także za pogodę ducha. Jej życie nie było usłane różami. Przeżywała trudne okresy m.in. po utracie syna w bardzo młodym wieku, a potem męża. Za jej sukcesami kryje się ciężka praca, wyrzeczenia, stresy, czasem niepowodzenia, przykre słowa, może też niesłuszne oskarżenia lub wyrzuty sumienia, że nie udało się jej pogodzić wszystkiego i coś zaniedbała. Mimo to działała nadal dla wspólnego dobra. Myślała nie tylko o swoich bliskich, ale dbała o każdego bliźniego swego... Wierząc w Bożą miłość, chciała się nią dzielić z innymi. Jak ktoś podsumował, była aniołem, wspierając innych, gdy byli w potrzebie. W pełni wykorzystała dany jej przez Boga czas i talenty. Myślę, że może być dla innych wzorem soltysa i po prostu dobrego człowieka i chrześcijanina.

Źródła:

<https://sp2mosina.edu.pl/relacja-z-ix-edycji-rajdu-rowerowego-rowerem-po-gminie-mosina/> ,
<https://kotwicarogalinek.eu/?p=426>

<https://dokumen.tips/documents/plan-rozwoju-miejscowosci-rogalinek-bip-lokalizowanie-duzych-ferm-hodowli.html?page=1>

<https://www.senat.gov.pl/aktualnoscilista/senat-i-senatorowie/art,9818,19-czerwca-2017-r-.html>

<https://poznan.naszemiasto.pl/kolo-gospodyn-wiejskich-w-rogalinku-ma-bogata-tradycje/ar/c1-8252050>

<https://www.gazeta-mosina.pl/2017/rogalinek-ma-juz-770-lat/> , <https://pap-mediroom.pl/ludzie-i-kultura/mosina-mistrzowie-agro-2020>

https://www.rmfm24.pl/fakty/polska/news-sforsowali-wlaz-i-weszli-do-kapsuly-czasu-skarb-znaleziony-w,nld,2847628#crp_state=1

<https://www.sprogal.ayz.pl/index.php/szkola/historia-szkoly> , <https://powiat.poznan.pl/soltys-roku-z-rogalinka/>

<https://samorząd.pap.pl/klub-samorządowy/mosina/kategoria/aktualnosci/mosina-pracownia-artystyczna-im-lucyny-smok-i-dab>

<https://gloswielkopolski.pl/dorota-domagla-soltys-tyle-moze-ile-mu-wies-pomoze/ar/12220975>